

nímu názoru napadeného rozsudku. Jen o dvou z nich dlužno se zmíniti. Teprve v dovolání se poukazuje k tomu, že se žalobce nesprávně vyhnul na pravo místo na levo. Prvý soud odůvodnil věcně správně, proč žalobce, jenž vezl na voze uhlí, uhnul na pravo, a právě z tohoto důvodu vyplývá, jak nevhodné místo si zvolil řidič automobilu, když povoz žalobcův předjížděl. Sedě na automobilu mohl se svého místa na rovné silnici s volným rozhledem pozorovati, že v tom místě má silnice na levé straně hlubší svah, a proto tato okolnost, z které mohl usouditi, že vyhnutí bude těžké, měla ho při bedlivé pozornosti přiměti k rozhodnutí, aby v tom místě nepředjížděl povoz žalobcův. Není dále nikterak zjištěno, že vozidlo bylo starším nákladním automobilem, který mohl vyvinouti maximálně rychlost 12 km, naopak jest však zjištěno, že automobil jel po silnici rychlostí 12—14 km za hodinu, již řidič, blíže se povozu žalobcovu, zmínil na 8 km. Vzhledem k tomu, a poněvadž dle zjištění odvolacího soudu nebyl automobil opatřen osvědčením, že nemůže vyvinouti větší rychlost než 25 km za hodinu, právem byla věc, o níž tu jde, posouzena dle § 1 a 2 zákona ze dne 9. srpna 1908, čís. 162 ř. zák., jelikož tu není podmínek § 5 téhož zákona.

Čís. 1996.

Povinnost svůdce k náhradě za zmenšenou vyhlídku na sňatek (§ 1328 obč. zák.).

(Rozh. ze dne 14. listopadu 1922, Rv I 237/22.)

Žalovaný odsouzen byl právoplatně pro zločin podle § 127 tr. zák., spáchaný na žalobkyni, která v době činu neměla ještě 14 let věku. Žalobě o náhradu za zmenšenou vyhlídku na sňatek bylo vyhověno soudy v všech třech stolicích a přiznáno žalobkyni z tohoto důvodu 20.000 Kč, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Rozhodnutí o dovolání spočívá ve zodpovědní otázce, zda přisouzení 20.000 Kč žalobkyni jako náhrada škody za zhoršenou vyhlídku její do budoucnosti a za zmenšenou možnost sňatku není upřílišněno. Po této stránce uplatňuje žalovaná strana dovolací důvod čís. 4 § 503 c. ř. s., a tu dlužno přisvědčiti odvolacímu soudu, což ostatně ani dovolání přímo nepopírá, že újma žalobkyni způsobená opravňuje ji vedle § 1328 obč. zák. domáhati se za ni náhrady na žalovaném, který byl rozsudkem krajského jako porotního soudu uznán vinným, že na žalobkyni, ač jí nebylo ještě 14 let, předsevzal mimomanželskou soulož (§ 127 tr. zák.). Odvolací soud v souhlase se soudem prvním na základě zjištěných okolností má za prokázáno, že trestným činem žalovaného zmenšila se pro žalobkyni vyhlídka na zaopatření sňatkem, a proto sluší za to míti, že tím nastalo podstatné zhoršení jejího hospodářského postavení. Mohlať by podle obvyklého běhu věcí počítati s tím, že se provdá, a tak dojde zaopatření (§ 91 obč. zák.), tato vyhlídka do budoucnosti jest však vinou žalovaného zkrácena. Tím jest žalobkyně obmezena ve svém hospodářském životě, musí po případě vyhledati si výdělkové povolání, podjati se všech jeho

námali a břemen, a podrobiti se všem strastem, s ním spojeným, až na konec života proti svému přirozenému ženskému povolání (viz judikát nejvyššího soudu vídeňského čís. 184). Uváží-li se k tomu, že dle zjištění nižších soudů žalobkyně v měšťanské škole se učila velmi dobře, že však, když vyšlo na jevo, že žalovaný s ní tělesně obcoval, byla nucena pro uvarování pohoršení školu opustiti, čímž zajisté byla připravena o možnost dalšího vzdělání, a tím o snazší a výhodnější výdělkové zaopatření, a — vezme-li se dále zřetel k tomu, že za poměrů nynějších i dívce mravně bezúhonné a pohlavně zachovalé jest nesnadno výhodně se provdati, nad to pak dívce, o níž se lidé dověděli, že byla pohlavně zneužita, nelze při znehodnocení měny, které obzvláště v době vydání rozsudku prvního soudu bylo značné — pokládati obnos žalobkyni přisouzený za příliš vysoký, a právní názor odvolacího soudu, potvrdivšího rozsudek první, hledíc ke všem okolnostem případu za nesprávný (§ 273 c. ř. s.).

Čís. 1997.

Bezpečnostní opatření na místních drahách.

(Rozh. ze dne 14. listopadu 1922. Rv I 579/22.)

Při přejezdu místní dráhy Kolín-Čerčany, nechráněném závorami, srazil se povoz žalobců s vlakem místní dráhy, při čemž byly koně poraněny a vůz rozbit. K žalobě o náhradu škody proti dráze uznal procesní soud první stolice náhradní nárok co do polovice důvodem po právu, odvolací soud žalobu zamítl. Důvody: Prvý soud odsoudil žalovanou stranu k náhradě polovice zažalované škody, maje za to, že také dráha nehodu zavinila, a shledává toto spoluzavinění pouze v tom, že na přejezdu nebyly zřízeny ochranné závory. Podle názoru prvního soudu není dráha přes to, že její dozorcí orgány neuznaly potřebným, naříditi zřízení závor, zbavena zvláštního ručení podle nařízení ze dne 16. listopadu 1851, čís. 1 ř. zák. z roku 1852 a ze dne 14. září 1854, čís. 238 ř. zák. Prvý soud neuvedl, o které předpisy těchto nařízení svůj názor opírá, má-li však na zřeteli ustanovení toho druhu, jaká jsou obsažena v §§ 17 a 41 provozovacího řádu ze dne 16. listopadu 1851, čís. 1 ř. zák. z roku 1852 přehlíží, že pro stavbu a provoz místních drah, o jakou v tomto případě jde, platí výjimečná ustanovení, dle nichž je dráha povinna zříditi závory u přejezdů pouze tam, kde to bylo shledáno nutným a nařízeno ministerstvem železnic (zákon ze dne 31. prosince 1894, čís. 2 ř. zák. z roku 1895). Pokud jde o místní dráhu Kolín-Čerčany, bylo v § 4 odst. 2 koncesní listiny ze dne 10. května 1899, čís. 88 ř. zák. výslovně stanoveno, že v příčině provozu bude se moci od bezpečnostních opatření předepsaných v provozovacím řádě železničním upustiti, pokud ministerstvo železnic shledá, že se to může povolit, hledíc ke zvláštním dopravním a provozním poměrům, zejména ke zmírnění jízdy, a že pak budou mítí platnost zvláštní předpisy, které vydá ministerstvo železnic. Nebyly-li tedy u přejezdu, na kterém srážka nastala, zřízeny ochranné závory, nelze zavinění dráhy z tohoto domnělého opomenutí vyvozované odůvodňovati poukazem na všeobecné předpisy nařízení, jichž se první soud dovolává, nýbrž bylo by nutno, by strana žalující tvrdila a doká-